

де Христосъ, да замѣсти този законъ съ любовта и да каже, че Синъ Человѣчески, т. е. законътъ на любовта е господарь и на сжботата. Когато всички вѣрвания, всички религии се застѣпватъ за сжботата, казвамъ: Любовта е господарка на всички религии, на всички вѣрвания, на всички човѣшки наредби. Любовта мълчи, не вдига гласа си, но не отъ слабостъ. Силниятъ човѣкъ минава за слабъ, не иска да покаже силата и знанието си. Слабиятъ постѣпва точно обратно: той се представя за силенъ и дава видъ, че всичко знае. Умниятъ човѣкъ минава за невежа, а невежиятъ—за ученъ, за всезнаещъ. Той иска да се представи, че всичко е видѣлъ и всичко знае. Да се стреми човѣкъ къмъ знания, това е въ реда на нѣщата, но да мисли, че всичко знае, това не е правилно. При днешното развитие на човѣка невъзможно е той да знае всичко. Човѣшкиятъ мозъкъ е така устроенъ, че не може да понесе тежеститѣ на знанието, което сжществува въ свѣта. При това, човѣкъ не е проявилъ още всички свои умствени способности. Съ сегашния си мозъкъ човѣкъ не може да обхване вселената. Много нѣща му предстоятъ още за изучаване.

Мнозина се запитватъ, какво ще правятъ на земята, като изучатъ всичкото земно знание. Докато е въ сегашната си форма, човѣкъ има още много да учи, но когато завърши развитието си, той ще дойде въ друга форма, по-съвършена, по-красива. Всѣка нова форма представя нови условия за учение и работа. При това, колкото по-съвършена е формата, толкова повече има да учи. Запримѣръ, човѣкъ, който стои по-високо отъ млѣкопитаещитѣ, има голѣми знания, въ сравнение съ тѣхъ, но не може още да се нарече съвършенъ. Говедото има външна опашка, но и човѣкъ още не е освободенъ отъ своята опашка. Невидима е неговата опашка, но все още сжществува. Запримѣръ, грѣхътъ не е нищо друго, освенъ опашката на съвременното човѣчество, която постоянно се маха. Срѣщате нѣкого, той ви сграбчва въ обятията си, както маймуната се хваща съ опашката си за нѣкое дърво. Така тя се прехвърля отъ дърво на дърво, подскача и се мисли за много умна и учена. — Въ какво се заключава нейната ученостъ? — Че знае да скача. Обаче, маймуната, която мисли, че много знае, е крайно страхлива. Тя се страхува особено много отъ змията. Опашката на майму-